N°. 20. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 8sten MAART.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 17 December.

Dr. *Neuermann* heeft ons eenen zeer rijken schat Oostersche, bijzonder Chinesche, litteratuur medegebragt. Het grenst aan het wonderbare, hoe deze geleerde, gedurende een vijf maandelijsch verblijf te Canton, zonder van groote middelen voorzien te zijn, niet minder dan 10,000 boekdeelen kon verzamelen. Het is te hopen, dat onze bibliotheek, in welker zalen zij geplaatst zijn, dezelve weldra als haar eigendom zal kunnen beschouwen, en zich hier dus een steeds gewigtig middelpunt van oostersche en taalkundige studien zal vormen kunnen, waarmede wij reeds een zoo roemrijk begin gemaakt hebben.

Van de grenzen van Polen wordt ons het volgende gemeld:

Het gaat hier gelijk in Spanje; alle dagen spreekt men van eene amnestie, welke ter eeniger gelegenheid staat te worden uitgevaardigd, en nog staat het uur niet, hetwelk duizenden rust en zekerheid aanbrengen, en de wenschen der natie vervullen moet. Het is voorzeker de Keizer niet, die dit genadebewijs zoekt te vertragen, zoo als het mede *Ferdinand VII* niet is, die de bannelingen uit Spanje van hunne haardsteden verwijderd houdt, maar eene partij, welke zich de echte russische noemt, en den Polen geene soort van nationaliteit zoude willen toestaan, en die mitsdien alles zoekt tegen te willen werken wat den schijn eener verzoening heeft, en ligtelijk tot andere gehaatte vergunningen zoude voeren kunnen. Zoo zegt men, dat de Keizer vóór zijn laatste vertrek naar Moskou eene amnestie had uitgevaardigd, waarop zich vele namen van bij de omwenteling betrokkene personen bevonden; maar deze amnestie zou, op het voorstel van eenen generaal, die zeer hoog in 's Keizers gunst staat, zijn vernietigd geworden, en denzelven, ter geruststelling der ultra Russen, welke die generaal zoekt te believen, de verzekering zijn gegeven, dat er vóór de terugkomst van Z. M. uit Moskou, niets beslissends omtrent Polen zou bestemd worden. Alzoo is het uitzigt der in den opstand betrokkene Polen nog zeer treurig, en tijdelijk berustende in een onveranderlijk noodlot, blijft het eenige deel der ongelukkigen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 20 December.

Men heeft alhier eenige proeven gedaan met eene nieuwe soort van wapentuigen, die welligt wederom een nieuw tijdvak in de krijgskunst zullen openen. Deze wapentuigen de moorddadigste welke immer aan eenig gouvernement zijn voorgesteld geworden, onderscheiden zich vooral door derzelver eenvoudigheid en de gemakkelijkheid waarmede dezelve worden schoon gemaakt. Derzelver ontzettende en zich wijd en zijd verspreidende kracht, maken dezelve bijzonder tot alle soort van oorlog geschikt. Zij hebben bestaan in:

1°. Een kavallerie pistool tot verdediging der bressen en tot alle gevechten van aanval; het kan tien maal per minuut geladen en gelost worden, en werpt bij elk schot 12 kogels uit, in eene horizontale lijn van 12 à 18 voeten breedte en op eenen afstand van 45 à 50 ellen. Een enkel man alzoo 120 kogels per minuut kunnende afschieten, zoo zullen 100 man er in hetzelfde tijdsbestek 12,000 kunnen afschieten, waarvan elke de uitwerking van eene gewone pistoolskogel zal doen. Verondersteld dat een eskadrons van 100 man een vijands eskadron met dit wapen aanvalt, en dat 75 man niet goed aanleggende derzelver schot verloren ging, zoo zouden er nog voor de eerste losbranding 300 welgerigte kogels overblijven, en wanneer ook dan nog slechts eene kogel op de honderd haar doel mogt treffen, zoo zouden 10 man in den tijd van 10 minuten er 1200 buiten gevecht kunnen stellen.

2°. Eene karabijn die zich even snel als het pistool doet laden, maar in plaats van 12 kogels er 16 uitwerpt. Deze is bijzonder geschikt voor alle zeegevechten, wijl dat 50 man op het vijandelijk dek en 50 andere op de masten en het wand van het vijandelijk schip mikkende, er in eene enkele minuut eene hagelbui van 16,000 kogels op zullen werpen, hetzelve buiten staat van tegenweer zullen stellen, en en alzoo het enteren zullen bevorderen en weinig gevaarlijk maken.

De heer *Wilkenson*, geweermaker te Pall-Mall heeft de proeven bestierd, in tegenwoordigheid van eene ontzettende menigte aanschouwers, en het wel gelukken dezer proeven is alle verwachting te boven gegaan. Het pistool weegt drie en een kwart pond, de mond is elliptischvormig, hetzelve wordt door de staartschoef geladen. De kogels sloegen met eene zoo groote kracht tegen den steenen muur dat zij tot op 30 ellen terug kaatsten, dat is, op meer dan de helft van den afstand, van waar zij geschoten waren. Deze nieuwe uitvinding kan ook op het grof geschut worden toegepast. De militaire autoriteiten stellen zich voor, ook hiervan eerlang proeven te nemen.

In de Drawingrooms alhier, wil men weten, dat Lord *Wellington*, wars van den weduwenaars-staat, zijn heldenhart Lady *Georgina Bathurst* heeft aangeboden.

In Engeland verwekken de speculanten met kracht de vrees voor de cholera. Aromatische middelen, en allerlei drogerijen door geneesheeren of welwillende dagbladen, als voor behoedmiddelen opgevijzeld, stijgen tot enorme prijzen; tabak en brandewijn zelfs, worden als tegengiften aangeprezen. Men heeft anti-cholerieke koek en tabletjes. Zoo zag men gedurende de laatste Leipziger jaarmarkt anti-cholerieke rottingen, met kleine flesjes aromatieke oliën behelzende, als knoppen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 December.

In het *Journal d'Anvers* leest men het volgende artikel: « Het dagblad *Le Belge* is geheel in tranen; en deszelfs zuchten zouden rotsen vermurwen. Zijn artikel is getiteld: *Schande en elleude*, twee woorden die onzen toestand, zoo als de revolutie dien heeft daargesteld, volkomen te kennen geven. Zie hier eenige zinsneden van deszelfs *Jeremiade*:

« « De teerling is geworpen! Het is gedaan met Belgie! Het is gedaan met deszelfs onafhankelijkheid! Het werk der lafheid en laagheid is volbragt. Helaas de laatste flikkering van hoop die onze blikken bemoedigde is uitgedoofd. En al die droomen van roem, van nationaliteit, van onafhankelijkheid zijn eensklaps verdwenen, niets na zich latende, dan de droeve waarheid, die ons mede een droom toescheen, zoo plotseling, zoo zwaar, zoo hatelijk is ons deze onttoovering.

« « Helaas wie zou zulks immer hebben gedacht! de schoone vlag, welker kleuren ons dierbaar waren, welke wij trotsch waren van onze hoofden te zien wapperen, de onbevlekte vlag van September, die zal men thans voor het oog des vreemdelings moeten verbergen, want, gehecht aan een zegewagen der intriganten die ons bedorven hebben, is zij in het slijk gewenteld. Helaas! helaas, helaas!" "

Mevrouw de gravin *S.....*, dezer dagen te Parijs overleden, heeft zeldzame blijken eener sterke verknochtheid aan de vervallen dynastie nagelaten. Sedert het vertrek van *Karel X* naar Cherbourg, heeft deze dame haar vertrek niet verlaten, hetwelk zij met zwart doek, waarop tranen en witte leliën van blik, had doen behangen. Deze was de heerschende kleur in haar geheel hôtel. Zij en hare kamenier kleedden zich steeds in rouwgewaad. Alle gereedschappen harer huishouding waren zwart geschilderd, en al hetgeen niet geschilderd kon worden, was met zwart krip bekleed.

De insurgenten van Neuchatel, die de emancipatie van hun vaderland begeeren, hebben in vele gemeenten geheime comités opgerigt, die door een centraal comité bestuurd worden en, zoo het schijnt, van Lausanne uitgaan. Er zijn instructien onderschept van dat comité aan de oprigters der plaatselijke comités, waarin ieders distrikt wordt aangewezen, om zorg te dragen voor heimelijke wapening van compagnien, verzameling van geld, inrigting van briefwisseling, geheimhouding en vermijding van alle aanraking met het tegenwoordig bestuur, en tevens kennis gegeven wordt, dat de geschillen tusschen de patriotten zijn bijgelegd, waarvan *Bourquin*, die in het geheim het land doorkruist, het hoofd is.

MENGELINGEN.

HET BLINDEMANSSPEL.

(Uit de ongedrukte gedenkschriften van eenen Staatsgevangene).

Toen JEROME, de jongste zoon der onsterfelijke familie BONAPARTE, den troon van Westphalen besteeg, stond bij hem het besluit vast, om een geheel ander leven dan zijne broeders te voeren. De oudste, LUCIEN, was nog altijd een republikein in zijn hart, een man van wetenschappelijken zin, en, naar het scheen, schier met zich zelven in twijfel, of hij niet als een kluizenaar in eenzaamheid wilde gaan leven. NAPOLEONS, zin en neigingen zijn bekend; boven alles heerschte bij hem de zucht tot veroveringen, en het genoegen, hetwelk hij smaakte, telkens wanneer hij zijne vreedzame broeders de huid kon volschelden. JOSEPH's troon was met doornen kussens bekleed, en de arme LODEWIJK, de zachtzinnige Koning van Holland, zou liever eene pachthoeve aangesteld of romans geschreven hebben, dan het koninglijk purper te ontvangen. JEROME was de eigenlijke philosooph der familie, en dikwerf zeide hij tegen een' mijner vrienden, zijnen

bibliothecaris dat, daar nu toch de Voorzienigheid hem eene kroon had geschonken, hij er voor zorgen wilde om zich dezelve zoo ligt mogelijk op het hoofd te doen staan. « Kort en goed," *(courte et bonne)* was zijne lijfspreuk; en het eenige liedje wat men hem ooit heeft hooren zingen, bestond in de volgende regelen:

« On ne saurait trop émaillir
« Le court espace de la vie;
« Pour moi, je veux la parcourir
« Avec l'amour et la folie."

Het Casselsche hof was voorzeker het vrolijkste van de wereld. Metterdaad was hetzelve, omstreeks den tijd van welken ik spreek, op welken de gansche Christenheid onder het krijgsrumoer werd doof getrommeld, het eenigste verblijf, waar nog de liefde en het vermaak den schepter zwaaiden.

De hovelingen voerden gemeenlijk het een of ander oude devies als tooneelspel op, en JEROME zelf was de eerste die er de levende tafereelen en historische maskeraden in zwang bragt. FRANS I, Koning van Frankrijk, en Bayard, den ridder *sans peur et sans reproche*, voor te stellen maakte zijn levendigst genoegen uit; en zeer kort vóór zijn rijk een einde nam, had hij ernstige voorbereidselen gemaakt tot een groot tournooispel en tot heldenfeesten, door welke de zamenkomst van HENDRIK VIII, Koning van Engeland en FRANS I, Koning van Frankrijk, op het zoogenaamde « gouden veld," nagebootst mogten worden. Zelfs toen reeds NAPOLEON op zijnen troon waggelde, was « *kort en goed*," nog altijd JEROME's motto, en reeds toen Tschernitscheff niet meer dan vijftig mijlen van voor Westphalens hoofdstad stond, scheen men zich deswegens aan het hof van Cassel niet zeer te bekreunen, ofschoon in de stad geene andere bezetting lag dan een paar honderd man koninklijke lijfwachten. De graaf S. werd door eenige Fransche generaals naar het Casselsche hof afgevaardigd, om den Koning van Westphalen aan te duiden, dat men uit zeer goede bronnen zich de zekerheid had verschaft, dat Tschernitscheff voornemens was met verhaasten marsch op Cassel aan te rukken, en met zijne kozakken eene overrompeling te beproeven; dat er derhalve geen oogenblik te verliezen was om den Koning en de schatten der kroon in zekerheid te brengen. De graaf kwam omstreeks middernacht te Cassel aan, wierp zich snel in eenen hofrok en verscheen in het paleis. De wacht zag hem, in zijn gewaad, voor eenen der aan het hof behoorende personen aan, en liet hem ongehinderd binnentreden. In vele vertrekken, welke de graaf doorging, zag hij een aantal lieden aan kleine tafeltjes zitten, die hij kostelijke spijs en drank lustig hun hart ophaalden. Zij waren veel te genoegelijk bezig, dan dat zij den vreemdeling zouden hebben opgemerkt. Daar deze den Koning persoonlijk kende, zoo vraagde hij aan niemand naar hem, in de hoop Zijne Majesteit wel zelven te zullen uitvinden, om hem zijnen last zoo geheim mogelijk mede te deelen. Toen hij het laatste vertrek naderde, hoorde hij een schaterend lagchen en eene luidruchtige vrolijkheid van vele personen. Toen hij de deur opende hood zich den graaf, die in dit opzigt streng als een karthuizer-monnik was, een zoodanig schouwspel van verwarring en rumoer aan, dat hij er schier eene beroerte van op het lijf kreeg. Stoelen, tafels, consoles, kanapés, lagen door en over elkander henen in eenen hoek der zaal geworpen. Ongeveer een en dertig personen, meestal dames, gedost en getooid als in den tijd van KAREL *den Grooten*, huppelden snelvoetig op en neêr, en hadden rondgekronkelde zakdoeken in de handen, waarmede zij op een, in het midden der kamer geplaatst, individu eene hagelbui van duchtige slagen deden neêrstorten. Dit individu was KAREL *de Groote* zelf. Zoo dikwerf een duchtig gedraaide doek hem op de schouders trof, klonk het van de schoone lippen: « *Wie is het*, BELISARIUS?" CORNELIS MAGNUS had de oogen en een deel van het aangezigt in eenen grooten doek verhuld, en Frankrijks groote Koning stelde eene soort van blind koeleest voor. « *Wie is dat?*" vraagde de graaf aan eenen jongen, door den wijn verhitten Franschman, die luider schaterde dan alle de overigen. « *Die?*" zeide de bont uitgedoschte losbol, » *het is de blinde generaal* BELISARIUS, *de broeder van* CAROLUS MAGNUS. *Let wel op*," *ging hij voort*, « *nu moet hij langs ons voorbij komen, en ik zal hem, zoo als hij mij gedaan heeft, er eenen geven die van zessen klaar zal zijn.*" Bij deze woorden legde hij in zijnen zakdoek eenen dubbelen knoop, « *Pouf!*" *schreeuwde de officier en sloeg met zijnen hansop er duchtig op los.* BELISARIUS *wreef zich den schouder, rukte zich den blinddoek van de oogen, en schreeuwde hevig: « Duivelsch! dat was een verd... de slag!*" Doch, den officier ziende, wien hij zoo even te voren van hetzelfde laken een pak had gegeven, borst hij in eene hartelijk lagchen uit, en riep: « *Allons! nous voilà égaux!*"

De graaf trad nu nader bij en herkende in den blinden BELISARIUS — den Koning van Westphalen.

Een oogenblik daarna, toen graaf S. zijnen last had volbragt, scheidde het gezelschap. De kleinodiën der kroon en eenige andere, ligt te vervoeren, voorwerpen van waarde werden ingepakt, en paarden gezadeld. De lustige monarch deelde zijn nieuws aan slechts enkele weinigen mede, die nu insgelijks hals over hoofd hunne zaken in orde bragten, en hunnen gebieder achterna galoppeerden, die spoedig daarop zich op den grooten landweg naar de Fransche grenzen bevond. Nog vóór den dageraad verscheen de Russische generaal met zijne kozakken, nam de meeste ministers, gevangen, die nog in bun bed lagen, als ook de geheele militaire bezetting, eischte eene hooge som als brandschatting, en pakte zich wederom van daar weg, even schielijk en onverwacht als hij er gekomen was.

ADVERTISSEMENTEN.

Wordt bij *publieke Inschrijving*, aan de meest biedende, mits goedgekeurd wordende, aangeboden:

Van Plantagie *Catharina Sophia* 42 vaten SUIKER.

De Kooper moet de Suiker voor zijn eigen rekening en risico, binnen den tijd van *veertien* dagen laten afhalen.

De Inschrijvings-Billetten zullen ter Griffie van den *Hove van Civile en Criminele Justitie*, worden aangenomen tot aanstaande Vrijdag den 9[den] dezer, als wanneer dezelven op Zaturdag, den 10[den] daaraan volgende, door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

Paramaribo, 6 *Maart* 1832.

V. VAN HALM Jz.,
Secq. c. s.

VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den *Griffier der Regtbank van Kleine Zaken*, van:

De Slaven: *Amour, Hendrik, Petronella, Sophia, Jansie, Cornelis, Francina* en *Frederika;* alle aankomende JOHANNA van ARDEN.

De Slaven: *Henriette, Quacoe* en *Francina;* alle aankomende den Boedel SEPTEMBER van LUIJTJES.

De Slaven: *Azor, Truij* en *Jozina;* alle aankomende den Boedel SOPHIA van WINDHORST,

De Slaven: *Roulan, Andries, Willem* en *Jacoba;* waarover is Straatvoogd C. J. D. LIJDENHOOP.

Deze Executive Verkooping zal plaats vinden, op Woensdag den *veertienden* Maart eerstkomende, 's voormiddags ten *negen* uren, voor het Lokaal van het *Hof van Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie.*

Het Proces-Verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van de Regtbank voormeld.

De Deurwaarder bij de Regtbank van Kleine Zaken, speciaal belast met de vervolgingen van nalatige Belastingschuldigen,

A. J. POLAK.

Paramaribo, 6 *Maart* 1832.

DERDE ADVERTENTIE.

Op den 2[den] dezer, Overleed alhier tot onze diepe droefheid, onze beminde Echtgenoot en Broeder, den Heer CARL LUDWICH WEISSENBRUCH, in leven *Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw*, en *Oud Raad van Politie en Criminele Justitie dezer Kolonie*, in den Ouderdom van ruim 57 Jaren.

Paramaribo, 5 *Maart* 1832.

A. C. WEISSENBRUCH,
geb. GEIJER.
G. C. B. WEISSENBRUCH.

Te *Matteawan*, in *Noord-America*, is op den 5[den] October 1831 overleden, onze waarde Broeder en Behuwd-Broeder, den Heer WILCO PIETER WILKENS, in den ouderdom van 31 jaren en 5 maanden. — Wij geven van dit ons smartelijk verlies, bij deze gebruikelijke wijze kennis aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, 4 *Maart* 1832.

U. WILKENS.
W. H. WILKENS.
J. E. VAN NOTTEN,
Geb. WILKENS.
J. C. VAN NOTTEN.

De ondergeteekende de *AFFAIRE* van den Heere D. F. BOEDDINGHAUS alhier overgenomen hebbende, en tevens belast zijnde met de *Liquidatie* der nog loopende zaken van de oude *firma*, heeft de eer zulks bij deze ter kennis te brengen van de Ingezetenen, en zich in de gunst van Hun Ed. te recommandeeren.

Paramaribo, 1 *Maart* 1832.

J. F. MOHR.

HEDEN MORGEN *VENDU* bij J. E. LYONS.

M. A. KEYSER, zal *MORGEN* op VENDU Verkoopen: Provisien, Stukgoederen en eenige Kisten beste *Rauzan Margaux Medoc;* alsmede een Rij- en Chais-Paard.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Het Schip *Anna en Louisa*, Kapt. J. K. DE JONG, lading: 500 vaten Suiker, 40 balen schoone en 10 dito vuile Katoen.

Het Schip *Sophia Maria*, Kapt. G. L. RÖPERHOFF, lading: 511 vaten Suiker en 43 balen schoone Katoen.

Het Schip *Nicolaas Witsen*, Kapt. L. WILDSCHUT, lading: 479 vaten Suiker, 27 balen schoone en 2 dito vuile Katoen.

Het Schip *Anna en Maria*, Kapt. D. STEENVELD, lading: 520 vaten Suiker en 32 balen schoone Katoen; allen naar *Amsterdam!*

Het Schip *Eliza*, Kapt. C. DAVEY, naar *Rotterdam*, lading: 671 vaten Suiker.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.